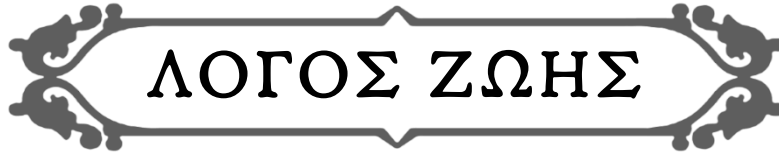

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Καθεδρικός Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Βύρωνος

Σχόλια στα Ευαγγελικά Αναγνώσματα των Κυριακών

7 Ιουνίου 2026

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Σήμερα εορτάζουμε την Εορτή των Αγίων Πάντων, όλων εκείνων που άκουσαν τον Χριστό να ομιλεί, που η καρδιά και ο νους τους γέμισαν φωτιά, και οι οποίοι στάλθηκαν στον κόσμο, για να μεταφέρουν τα καλά νέα: ότι ο Θεός τόσο πολύ αγάπησε τον κόσμο, ώστε ήλθε με την πρόθεση να μην τον εγκαταλείψει ποτέ (μέχρι την συντέλεια του αιώνας): ώστε με την Ανάστασή Του πήρε μαζί Του την ουσία του κόσμου τούτου, στη Σάρκα Του, όλο τον ορατό κόσμο, στη ψυχή Του, ολόκληρο τον ανθρώπινο κόσμο, και τους έδωσε θέση στα δεξιά του Πατρός!

Αυτό δεν είναι, Αδελφοί μου, μόνο η δόξα της Εκκλησίας, είναι ένα κάλεσμα που απευθύνεται στον καθένα από εμάς ξεχωριστά. Σήμερα, καλούμαστε από το Ευαγγέλιο (παίρνοντας θάρρος από την Επιστολή), να αγαπάμε τον Θεό τόσο πολύ (εξ' όλης της διανοίας μας, εξ' όλης της ψυχής μας), ώστε να γίνουμε πραγματικοί μαθητές Του, και αυτό σημαίνει ότι η εμπιστοσύνη μας σε Εκείνον, πρέπει να είναι πιο αληθινή, πιο γνήσια, ώστε ο κόσμος, βλέποντας εμάς, τον τρόπο ζωής μας, την εν γένει χριστιανική στάση και ποιότητα μας, να αναγνωρίσει ότι ο Θεός ήρθε για να σώσει τον κόσμο και ότι αξίζει να ακολουθήσουμε τον Θεό, ως Κύριο, ως Φίλο μας, ως συνοδοιπόρο στο διάβα της ζωής μας.

Ο Άγιος Ιάκωβος, μιλώντας σε ανθρώπους της εποχής του είχε πει: «*Ἄν θέλετε νὰ μοῦ δείξετε τὴν πίστη σας χωρὶς ἔργα, ἐγὼ θὰ σᾶς δείξω τὴν πίστη μου μέσα ἀπὸ τὰ ἔργα μου*». Φτάνοντας κανείς στο σήμερα και ακολουθώντας τα λόγια του Αγίου Ιακώβου, τι βλέπουμε, Αδελφοί μου;

Βλέπουμε, έναν κόσμο σε πλήρη σύγχυση, βιώνοντας μια αθλιότητα βίου, ευρισκόμενος σε (ανα)ταραχή και δυστυχία, χαμένος από τον προσανατολισμό του. Σε αυτόν τον άνθρωπο πρέπει να γίνουμε κοιμιστές του κηρύγματος του Κυρίου, μεταφέροντας τα χαρμόσινα νέα! Ότι, δηλαδή, ο Θεός μας δεν είναι απών, έχει έρθει και βρίσκεται ανάμεσά μας., Ότι μας έχει δείξει την οδό της σωτηρίας, ότι Εκείνος είναι η οδός της σωτηρίας, δίνοντας μας ένα παράδειγμα προς μίμηση από τον καθένα μας, όχι όμως δουλοπρεπώς, ούτε σαν μισθωτός, αλλά με την χαρά ότι ακολουθώντας αυτόν τον δρόμο, έχουμε πια εκπληρώσει την αποστολή μας, γενόμενοι φορείς μιας ζωής κοινής, η οποία χωρά την συνύπαρξη των ανθρώπων και γεμίζει την ζωή των άλλων απέναντί μας. **Αμήν!**

« Κλήση και ανταπόκριση: Αφήνοντας τα πάντα »

Η σημερινή Ευαγγελική περικοπή Αδελφοί μου, παρουσιάζει τον Κύριο μας να περπατά στην ακρογιαλιά της Γαλιλαίας. Εκεί βλέπει δυο αδελφούς, τον Σίμωνα, τον οποίο κατόπιν ονόμασε Πέτρο, και τον Ανδρέα τον αδελφό του, οι οποίοι έριχναν δίχτυα στη λίμνη, καθότι ήταν ψαράδες. Τους πλησιάζει και τους λέγει: «*Ακολουθήστε με και θα σας κάνω ικανούς να μαρεύετε, αντί για ψάρια, ανθρώπους· αυτούς με τα πνευματικά δίχτυα του κηρύγματος, θα ελκύετε στη Βασιλεία των Ουρανών*». Εκείνοι αμέσως άφησαν τα δίχτυα τους και υπάκουσαν στο κάλεσμα Του, ακολουθώντας Τον. Αφού, προχώρησε πιο πέρα, είδε άλλους δυο αδελφούς, τον Ιάκωβο τον υιό του Ζεβεδαίου και τον Ιωάννη τον αδελφό του, να ετοιμάζουν τα δίχτυα τους μέσα στο πλοίο μαζί με τον πατέρα τους Ζεβεδαίο. Καλώντας τους και εκείνους κοντά Του, ανταποκρίθηκαν κατά τον ίδιο τρόπο, αφήνοντας το πλοίο και τον πατέρα τους και Τον ακολούθησαν.

Κι οι τέσσερις ψαράδες, Αδελφοί μου, άφησαν αμέσως τα πάντα, δίχως δεύτερη σκέψη, δίχως τον οποιοδήποτε ενδοιασμό! Πόση άραγε προθυμία και αυταπάρνηση έδειξαν στην κλήση του Χριστού. Πόση πίστη και υπακοή. Δεν ανέβαλαν την απόφασή τους για άλλη φορά. Δεν ζήτησαν προθεσμία για να δώσουν κάποια απάντηση. Δεν σκέφθηκαν να πάνε πρώτα στα σπίτια τους και να συζητήσουν με τους δικούς τους. Άφησαν και τους γονείς τους και ό,τι άλλο είχαν. Τα πλοία και τα δίχτυα τους ήταν όλη τους η περιουσία. Και την αφήνουν. Μένουν χωρίς τίποτε. Αυτοί και ο Χριστός! Και Τον ακολουθούν! Και γίνονται μόνιμοι μαθητές Του! Αποφασισμένοι να ακολουθήσουν τον Κύριο, όπου τους καλέσει.

Εμείς άραγε δείχνουμε τέτοια αυταπάρνηση και προθυμία στο θέλημα του Θεού; Βέβαια, ο Κύριος δεν κάνει σε όλους μας τέτοια κλήση, δεν ζητά από όλους εμάς να εγκαταλείψουμε τα πάντα και να Τον ακολουθήσουμε. Αλλά ζητά να εγκαταλείψουμε τα πάθη μας, το αμαρτωλό θέλημά μας, το άστοχο παρελθόν μας. Καλώντας τον καθένα μας σε μετάνοια, σε αγιασμό νου και ψυχής, για τη σωτηρία μας. Μας καλεί με τη Φωνή των Πνευματικών μας, της Αγίας Γραφής, των πνευματικών ανθρώπων, αλλά και με τη φωνή γεγονότων. Μας ζητά να κόψουμε ελαττώματα, να καλλιεργήσουμε αρετές, να κάνουμε έργα αγάπης προς τον πλησίον μας, να προσφέρουμε τα χαρίσματά (τάλαντα) μας στο έργο της Εκκλησίας Του. Για παράδειγμα: πηγαίνουμε στον Πνευματικό μας και μας δίνει οδηγίες πνευματικής ζωής. Τις αποδεχόμαστε χωρίς αντίρρηση και αντίδραση; Έχουμε την προθυμία να υπακούσουμε αμέσως και να αγωνισθούμε να διορθώσουμε την πορεία μας; Είναι φοβερό να μας καλεί ο ίδιος ο Θεός στο θέλημά του και εμείς να αρνούμαστε, χάνοντας ευκαιρίες μετανοίας και αγιασμού. Ευκαιρίες, που ίσως δεν θα μας δοθούν ποτέ άλλοτε. Ας μάθουμε το λοιπόν να ανταποκρινόμαστε αμέσως στα κελεύσματα της Φωνής του Κυρίου μας, ξεπερνώντας κάθε εμπόδιο, Αδελφοί μου! **Αμήν!**

Την περασμένη Κυριακή είδαμε ότι ο Χριστός περιμένει από όλους μας να Τον ακολουθήσουμε, εγκαταλείποντας, ει δυνατόν τα πάντα, ακόμα και τους ίδιους μας τους συγγενείς, αν είναι απαραίτητο. Και ίσως κανείς αναρωτηθεί: «*Μα πως θα ζήσουμε, αν αφήσουμε τα πάντα;*». Την απάντηση μας τη δίνει σήμερα ο ίδιος ο Κύριός μας, μέσα από το απόσπασμα της Επί του Όρους Ομιλίας Του, που μας μεταφέρει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος. Τα μάτια του ανθρώπου, μας λέει, είναι ο λύχνος, δηλαδή το φως του σώματός του. Επομένως, αν τα μάτια του είναι φωτεινά, όλο το σώμα του είναι φωτεινό. Αντίθετα, αν τα μάτια είναι σκοτεινά, όλο το σώμα είναι σκοτεινό. Αληθινά, αναρωτιέται, αν το φως του σώματός μας είναι σκοτάδι, τότε το σκοτάδι πως μοιάζει;

Με τα λόγια αυτά θέλει να μας τονίσει ότι αν όντως ενδιαφερόμαστε να φωτίσουμε την ύπαρξη και τη ζωή μας, θα πρέπει να αφήσουμε πίσω ο,τιδήποτε αντιστρατεύεται στο θέλημα του Θεού. Ότι οφείλουμε να μεριμνήσουμε για τον πνευματικό μας κόσμο και να μη φορτώνουμε τη ζωή μας με μέριμνες περιττές και ανούσιες. Και για να το καταστήσει πιο σαφές, συνεχίζει λέγοντας ότι δεν μπορεί να δουλεύει κανείς σε δύο κυρίους; στον Θεό και στον μαμμωνά. Ή τον ένα θα αγαπήσει και τον άλλο θα μισήσει, ή θα υπακούσει στις επιταγές του ενός και θα καταφρονήσει τον άλλο. Με τον όρο “*μαμμωνά*”, ο Κύριός μας παρομοιάζει τόσο τον ίδιο τον διάβολο και τα έργα του σκότους, όσο και τις βιοτικές μέριμνες, οι οποίες αποσπούν την προσοχή μας από τη μελέτη και εφαρμογή του θελήματος του Θεού. Γι’ αυτό σας λέω (συνεχίζει) μη μεριμνάτε και μην απασχολείτε την ψυχή σας με το τι θα φάτε ή τι θα πιείτε, ούτε το σώμα σας, με το τι θα ντυθείτε. Στα αλήθεια, η ψυχή δεν είναι παραπάνω από την τροφή και το σώμα από την ενδυμασία; Κοιτάζτε τα πουλιά, δεν σπέρνουν, δεν θερίζουν, δεν αποθηκεύουν σε αποθήκες, και ο Πατέρας σας, ο Επουράνιος τα τρέφει. Δε νομίζετε ότι διαφέρετε τόσο πολύ από αυτά, ώστε ο Θεός να σας σκέφτεται ακόμα περισσότερο; Ποιος μπορεί, όσο κι αν μεριμνήσει, να προσθέσει μια πιθαμή στο ύψος του; Και για την ενδυμασία σας τι αγωνιάτε; Πάρτε μάθημα από τα κρίνα του αγρού, που δεν υφαίνουν, ούτε γνέθουν, κι όμως είναι ντυμένα πιο λαμπρά κι από τον Σολομώντα.

Αν επομένως ο Θεός ντύνει τόσο όμορφα τα αγριόχορτα, που σήμερα είναι και αύριο, σαν ξεραθούν, καίγονται στον κλίβανο, πόσο περισσότερο δεν θα ενδιαφερθεί για σας, ολιγόπιστοι; Μην μεριμνάτε λοιπόν, λέγοντας τι θα φάμε ή τι θα πιούμε ή τι θα ντυθούμε; διότι ο Πατέρας σας ο Επουράνιος γνωρίζει τις ανάγκες σας. Αλλά να επιζητείτε πρώτα τη Βασιλεία του Θεού και την δικαιοσύνη Του, και όλα τα άλλα θα σας δοθούν. Ο Χριστός χρησιμοποιεί το παράδειγμα των άγριων πουλιών και λουλουδιών, που είναι εφήμερα κι όμως επιβιώνουν με την πρόνοια του Θεού, για να καταδείξει ότι ο άνθρωπος, που ως έλλογο ον έχει μεγαλύτερη αξία και σημασία, δεν μπορεί παρά να ελκύει και το ενδιαφέρον και την πρόνοια του Θεού. Γι’ αυτό και αποκαλεί ολιγόπιστους όλους εκείνους που θέτουν ως προτεραιότητα στη ζωή τους την κάλυψη των βιοτικών τους αναγκών. Η υπέρμετρη ενασχόληση με την εξασφάλιση της καθημερινής τροφής, με τα ενδύματα και με τα υλικά αγαθά, περιέχει τον κίνδυνο της εγκατάλειψης ή της περιφρόνησης του Θεού, σύμφωνα με τα όσα μας είπε ο Χριστός στην πρώτη συνάφεια της σημερινής περικοπής. Δείχνει έλλειμμα πίστεως, έλλειμμα εμπιστοσύνης στην αγάπη και στην πρόνοια του Θεού για τον άνθρωπο. Αν ο Θεός έστειλε τον Υιό Του τον μονογενή στον κόσμο, με σκοπό να θεραπεύσει και να αναστήσει τον έσω άνθρωπο, θα αφήσει άραγε κανέναν να χαθεί από έλλειψη των στοιχειωδών αγαθών;

Κι όμως, στην καθημερινότητά μας λησμονούμε αυτή τη μεγάλη αλήθεια!!! Θεωρούμε τους εαυτούς μας πιστούς χριστιανούς, και παρόλα αυτά αναλώνουμε όλο το χρόνο μας στο κυνήγι των υλικών αγαθών, στην ικανοποίηση των βιοτικών μας αναγκών και μόνο. Οι συνθήκες του σύγχρονου τρόπου ζωής και οι συγκυρίες των τελευταίων ετών, επιτείνουν αυτή τη μονοσήμαντη αγωνία μας και μας απορροφούν κάθε ικμάδα σωματική και ψυχική. Και όσο εξαρτάμε την ευτυχία μας από τα υλικά και τα γήινα, τόσο οι δυσκολίες της ζωής μας οδηγούν σε όλο και μεγαλύτερη απελπισία και απόγνωση. “*Ζητείτε πρώτον την Βασιλείαν του Θεού*”. Αυτή είναι η απάντηση του Χριστού, αυτή είναι η μόνη προοπτική για να ξεφύγουμε από τα απελπιστικά δεσμά του μαμμωνά, στον οποίο έχει υποδουλωθεί η ύπαρξή μας. Αυτή είναι η μόνη διέξοδος από κάθε ανθρώπινη κρίση, ιδιαίτερα σήμερα. Όσο (θα) αγωνιζόμαστε χωρίς Θεό, η ζωή μας και οι κοινωνίες μας, θα σκοτεινιάζουν. Ας στραφούμε, επομένως, στην αναζήτηση του Θεού, ας Τον εμπιστευτούμε, και θα φροντίσει Εκείνος για τα υπόλοιπα, Αδελφοί μου! **Αμήν!**

Αδελφοί μου, σήμερα έπρεπε σύμφωνα με το Τυπικό της Εκκλησίας μας που σχετίζεται με την σειρά των Ευαγγελίων να διαβαστεί στους Ιερούς Ναούς μας η Ευαγγελική περικοπή της Δ΄ Κυριακής του Ματθαίου, που αναφέρεται στον Ρωμαίο Εκατόνταρχο, ο οποίος παρακάλεσε τον Ιησού Χριστό να θεραπεύσει με ένα λόγο Του τον υπηρέτη του σπιτιού του, ο οποίος ήταν βαριά άρρωστος. Ο Κύριος μας πράγματι τον θεραπεύσε, λέγοντας μάλιστα ότι τέτοια πίστη, δηλαδή τέτοια εμπιστοσύνη, στη δύναμή Του δεν την βρήκε σε κανένα Ισραηλίτη που λατρεύει τον αληθινό Θεό, παρά την βρήκε στον Ρωμαίο Εκατόνταρχο που ήταν ειδωλολάτρης. Τα λόγια αυτά του Ιησού περί του Εκατόνταρχου από μόνα τους έχουν να διδάξουν πολλά σε όλους εμάς, που δυστυχώς δεν εμπιστευόμαστε πλήρως τον Θεό, όπως είπαμε και την προηγούμενη Κυριακή, αλλά θέλουμε καλού/κακού, να έχουμε κάτι στην άκρη! Ας το κατανοήσουμε, αδελφοί μου, ο Θεός ενεργεί επάνω μας όταν του έχουμε πλήρη και απόλυτη εμπιστοσύνη.

Επειδή, όμως, σήμερα συμπίπτει η εορτή των Γενεθλίων του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, η ημέρα δηλαδή που γεννήθηκε ο μεγαλύτερος των Προφητών, στους Ιερούς Ναούς μας διαβάζεται η Ευαγγελική περικοπή του Ευαγγελιστή Λουκά, αναφερόμενη στα γεγονότα σχετικά με τη Γέννηση του Προδρόμου. Οι γονείς του Προδρόμου ήταν δύο υπερήλικες άνθρωποι: ο Ζαχαρίας και η Ελισάβετ. Όπως αναφέρει ο Ευαγγελιστής ήταν άνθρωποι άγιοι, δίκαιοι και ζούσαν καθημερινά σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Ωστόσο, δεν είχαν αποκτήσει παιδιά. Κι ενώ ήταν άτεκνοι και ηλικιωμένοι πλέον, ο Κύριος μας έστειλε τον Αρχάγγελο Γαβριήλ να αναγγείλει στον Ζαχαρία ότι ο Θεός θα τους δώσει παιδί και θα το ονομάσουν Ιωάννη, όνομα που σημαίνει ότι είναι δώρο του Θεού.

Ο Ζαχαρίας δεν έδειξε εμπιστοσύνη στο λόγο του Θεού που του μετέφερε ο Άγγελος Γαβριήλ. Απίστησε και γι' αυτό ξεκίνησε να λέγει στον Άγγελο διάφορες ανθρώπινες σκέψεις. Ως αποτέλεσμα της έλλειψης εμπιστοσύνης του στο λόγο του Θεού, ο Αρχάγγελος του είπε ότι θα χάσει την φωνή του έως την ημέρα που θα δώσει στο παιδί που θα γεννηθεί το όνομα Ιωάννης. Έτσι και έγινε! Ο Ζαχαρίας έχασε τη φωνή του και την απέκτησε πάλι την ημέρα που έδωσε στο παιδί που γέννησε η ηλικιωμένη γυναίκα του Ελισάβετ, το όνομα Ιωάννης.

Αδελφοί μου, ξεκάθαρα βλέπουμε και σε αυτή την Ευαγγελική περικοπή τη σημασία της απόλυτης εμπιστοσύνης που πρέπει να έχουμε στον Θεό και Κύριο μας Ιησού Χριστό. Εμπιστοσύνη στο θέλημά Του, όποιο και αν είναι αυτό. Ας αφήσουμε ολόκληρη τη ζωή μας με εμπιστοσύνη στα χέρια Του, ακολουθώντας το επιστόμιο του ιερέως: *«και πάσαν την ζωή ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα»*, που ακούμε σε κάθε Θεία Λειτουργία. Θα πρέπει λοιπόν, όσα διδασκόμαστε και ομολογούμε να τα κάνουμε στη ζωή μας πράξη. Δεν μπορούμε να ζούμε, μακράν του Θεού και ταυτόχρονα να ισχυριζόμαστε ότι είμαστε χριστιανοί.

Ο Κύριος μας το κάνει σαφές για όλους μας: ή θα ζούμε με τον Θεό και για τον Θεό, έχοντας απόλυτη εμπιστοσύνη σε Αυτόν, ή θα ζούμε με τον κόσμο και τον δαίμονα του μαμμωνά. Και τους δύο δεν μπορούμε να τους έχουμε ως αφεντικά στη ζωή μας. Ή με το φως ή με το σκοτάδι. Ή με τον Χριστό ή με τον διάβολο. Ο ειδωλολάτρης Εκατόνταρχος έδειξε τέλεια και απόλυτη εμπιστοσύνη στον Χριστό ενώ ο θεοφοβούμενος Ζαχαρίας φάνηκε δύσπιστος, γι' αυτό έχασε τη φωνή του. Η νέα στάση και πορεία ζωής που δίδαξε ο Ιησούς, ξεκινά από την απόλυτη εμπιστοσύνη που θέλει να έχουμε στο πρόσωπό Του, γι' αυτό και ζητά από εμάς να μην βασιζόμαστε στο δικό μας θέλημα, αλλά να εμπιστευόμαστε το δικό Του θέλημα και αυτό να εφαρμόζουμε στην καθημερινή μας ζωή. Τόσο απλά και κατανοητά είναι όσα διδάσκει ο Κύριός μας. Εμείς, γιατί δυσκολευόμαστε; Η απάντηση είναι δυστυχώς και πάλι απλή: Διότι θέλουμε να ζούμε (εγωιστικά) όπως εμείς ορίζουμε και όπως εμείς επιλέγουμε. Στην περίπτωση όμως αυτή ο Κύριος μας απαντά κατηγορηματικά: Δεν μπορείς να είσαι μαθητής μου!

Εμείς, Αδελφοί μου, τι επιλέγουμε εν τέλει ως στάση ζωής; Εμπιστοσύνη στον Ιησού Χριστό και στο θέλημά Του, ή εμπιστοσύνη στο εγώ μας; Φυσικά και επιλέγουμε την εμπιστοσύνη στον Ιησού Χριστό, αναφωνώντας με όλη τη δύναμη της ψυχής, όπως ο Απόστολος Πέτρος: *«Κύριε βοήθει μοι τη απιστία μου»*.

Μηνιαίο φυλλάδιο διδαχής και πληροφόρησης του Καθεδρικού Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Βύρωνος, Κορυτσάς 1 και Κωνσταντιλιέρη - Βύρωνας Τ.Κ. 16231 - τηλ. 2107660859 - email: agia_triada@hotmail.gr.

Επιμέλεια φυλλαδίου:
Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος
π. Χρήστος Μπάρδης.